

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2015 m. spalio 1 d.****dėl pranešimo trečiajai šaliai, kad ji gali būti pripažinta trečiaja šalimi, nebendradarbiaujančia kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama žvejyba**

(2015/C 324/10)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantį reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, ypač į jo 32 straipsnį,

kadangi:

1. ĮVADAS

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 1005/2008 (toliau – NNN žvejybos reglamentas) nustatoma Sąjungos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai (toliau – NNN) žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.
- (2) NNN žvejybos reglamento VI skyriuje išdėstyta tvarka, pagal kurią nustatomos nebendradarbiaujančios trečiosios šalys, imamasi veiksmų tokių šalių atžvilgiu, sudaromas jų sąrašas, išbraukiama iš to sąrašo, tas sąrašas viešinamas ir imamasi bet kokių neatidėliotinių priemonių.
- (3) Pagal NNN žvejybos reglamento 32 straipsnį Komisija turi pranešti trečiosioms šalims apie tai, kad jos gali būti pripažintos nebendradarbiaujančiomis šalimis. Toks pranešimas yra preliminarus. Jis turi būti grindžiamas NNN žvejybos reglamento 31 straipsnyje nustatytais kriterijais. Komisija trečiųjų šalių, kurioms pateiktas pranešimas, atžvilgiu taip pat turi imtis visų to reglamento 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Visų pirma, Komisija pranešime turi pateikti informaciją apie tokį pripažinimą pagrindžiančius esminius faktus ir motyvus, suteikti galimybę toms šalims atsakyti ir pateikti tokio pripažinimo motyvus paneigiančių įrodymų arba, kai tinka, pateikti veiksmų planą ir priemones, kurių imtasi padėčiai ištaisyti. Komisija turi suteikti trečiosioms šalims, kurioms pateiktas pranešimas, pakankamai laiko atsakyti į pranešimą ir pagrįstą laikotarpį padėčiai ištaisyti.
- (4) Pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnį Komisija turi nustatyti trečiąsias šalis, kurias ji laiko nebendradarbiaujančiomis kovojant su NNN žvejyba. Trečioji šalis turi būti pripažinta nebendradarbiaujančia, jeigu ji nevykdo pagal tarptautinę teisę jai tenkančių vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigų imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.
- (5) Trečiųjų šalių pripažinimas nebendradarbiaujančiomis turi būti grindžiamas visos NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos apžvalga.
- (6) Remdamasi NNN žvejybos reglamento 33 straipsniu, Taryba turi sudaryti nebendradarbiaujančių trečiųjų šalių sąrašą. Toms šalims taikomos, *inter alia*, NNN žvejybos reglamento 38 straipsnyje nustatytos priemonės.
- (7) Tarptautinėje žuvininkystės teisėje vis labiau griežtinama vėliavos valstybės ir pakrantės valstybės atsakomybės samprata ir šiuo metu ji suprantama kaip deramo rūpestingumo pareiga – tai pareiga dėti didžiausias pastangas ir daryti viską, kad būtų užkirstas kelias NNN žvejybai, įskaitant pareigą priimti reikalingas administracines ir vykdymo užtikrinimo priemones, kuriomis užtikrinama, kad su jos vėliava plaukiojantys žvejybos laivai, jos piliečiai arba jos vandenyse žvejojantys žvejybos laivai nevykdytų veiklos, kuria pažeidžiamos taikytinos jūrų biologinių išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonės, o pažeidimo atveju – pareigą bendradarbiauti ir konsultuotis su kitomis valstybėmis siekiant atlikti tyrimą ir prireikus taikyti sankcijas, kurios būtų pakankamai griežtos, kad atgrasytų nuo pažeidimų ir kad pažeidėjai netektų iš neteisėtos veiklos gautos naudos.

⁽¹⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

- (8) Remiantis NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 1 dalimi, kad būtų pripažinti trečiųjų vėliavos valstybių patvirtinti sužvejetų žuvų kiekio sertifikatai, atitinkamos trečiosios šalys turi pranešti Komisijai apie priemones dėl įstatymų ir kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jų žvejybos laivai, įgyvendinimo, kontrolės ir vykdymo užtikrinimo.
- (9) Remdamasi NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 4 dalimi, Komisija turi vykdyti administracinį bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis srityse, susijusiose su to reglamento įgyvendinimu.

2. ŽVEJYBOS SUBJEKTUI TAIVANUI TAIKOMA TVARKA

- (10) 2010 m. sausio 28 d. Komisija gavo NNN žvejybos reglamento 20 straipsnyje nurodytą vėliavos valstybės ⁽¹⁾ – žvejybos subjekto Taivano ⁽²⁾ (toliau – Taivanas) – pranešimą.
- (11) 2012 m. vasario 20–24 d. Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA), NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 4 dalyje numatyta administracinio bendradarbiavimo tvarka Taivane surengė vertinimo vizitą bei parengė patikrinimo vietoje ataskaitą.
- (12) Vizito metu buvo siekiama patikrinti informaciją apie Taivano taikomas priemones dėl įstatymų ir kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jo žvejybos laivai, įgyvendinimo, kontrolės ir vykdymo užtikrinimo, taip pat apie priemones, kurių Taivanas ėmėsi siekdamas laikytis kovos su NNN žvejyba išpareigojimų ir įvykdyti pareigas, susijusias su Sąjungos taikoma sužvejetų žuvų kiekio sertifikavimo sistema.
- (13) 2012 m. kovo 8 d. Taivanas pateikė papildomos informacijos, o 2012 m. kovo 19 d. – pastabas dėl ataskaitos.
- (14) 2012 m. liepos 2 d. Taivanas pateikė papildomos informacijos (2010 m. – 2012 m. pirmo ketvirčio žuvininkystės produktų importo į Taivaną ir (arba) eksporto iš Taivano statistinius duomenis, suskirstytus pagal žuvininkystės produktus ir kilmės šalį ir (arba) paskirties šalį).
- (15) 2012 m. liepos 17–19 d. surengtas kitas Komisijos vizitas į Taivaną siekiant patikrinti, kaip jis įgyvendina po pirmojo vizito pradėtus veiksmus.
- (16) 2012 m. gruodžio 14 d. surengtas Taivano ir Komisijos techninis posėdis, kuriame pristatyti preliminarūs Taivano nacionalinio veiksmų, kuriais siekiama užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, plano (Nacionalinis veiksmų planas) metmenys.
- (17) Vėliau, 2012 m. gruodžio 21 d., Komisija pateikė išsamią ir detalią Sąjungos įgyvendinamos kontrolės, atsekamumo, žuvininkystės valdymo politikos ir NNN žvejybos politikos taisyklių apžvalgą.
- (18) 2013 m. vasario 27 d. Taivanas pateikė Nacionalinio veiksmų plano projektą.
- (19) 2013 m. kovo 29 d. Taivanas, bendradarbiaudamas su ES kovojant su NNN žvejyba, pateikė galutinę Nacionalinio veiksmų plano redakciją ir Taivano kovos su NNN žvejyba veiksmų plano kopiją.
- (20) 2014 m. vasario 27 d. surengtas Komisijos ir Taivano techninis posėdis, kuriame apžvelgti tolesni veiksmai, kurių ėmėsi Taivanas, ir 2014 m. kovo 12 d. Taivanui nusiųstos išvados.
- (21) 2014 m. rugpjūčio 20 d. Komisija nusiuntė išsamią apžvalgą, kurioje išdėstė savo pastabas ir komentarus dėl Taivano nacionaliniame veiksmų plane nustatytų ar planuojamų veiksmų.
- (22) 2014 m. spalio 23 d. Taivanas pateikė patikslintą informaciją apie bendradarbiavimo kovojant su NNN žvejyba pažangą.
- (23) 2014 m. spalio 24 d. Komisija ir Taivanas surengė vaizdo konferenciją, kurioje apžvelgė tolesnius Taivano veiksmus, o 2014 m. spalio 31 d. Komisija Taivanui nusiuntė išvadas.

⁽¹⁾ Kalbant apie žvejybos subjektą Taivaną, terminai „valstybė“ ir „šalis“ vartojami tik darant nuorodą į NNN žvejybos reglamentą.

⁽²⁾ Taivano, Penghu, Dzinmeno ir Madzu atskiroji muitų teritorija (Kinijos Taibėjus).

- (24) 2014 m. spalio 28 d. Taivas pateikė Nacionalinį žvejybos pajėgumų valdymo veiksmų planą (NŽPVVP).
- (25) 2014 m. gruodžio 17 d. Taivas pateikė išsamų e. žvejybos žurnalo taikymo planą ir iškrovimo deklaracijų sistemos metmenis.
- (26) 2014 m. gruodžio 18 d. surengta Komisijos ir Taivano vaizdo konferencija, kurioje apžvelgti tolesni veiksmai, kurių ėmėsi Taivas.
- (27) 2015 m. sausio 19 d. Komisija nusiuntė paskelbtų Sąjungos inspektavimo programų pavyzdžius ir Taivano valdžios institucijų patvirtintuose sužvejojimų žuvų kiekio sertifikatuose nustatytą trūkumų analizę.
- (28) 2015 m. vasario 11 d. Taivas pateikė rašytines pastabas dėl patvirtintuose sužvejojimų žuvų kiekio sertifikatuose nustatytą trūkumų analizės.
- (29) 2015 m. vasario 27 d., 2015 m. kovo 13 d. ir 2015 m. kovo 18 d. Komisija nusiuntė Taivanui prašymą leisti surengti vizitą ir pateikė papildomos informacijos apie vizitą, problemas, susijusias su sužvejojimų žuvų kiekio sertifikavimu, ir žuvininkystės valdymo politiką kovos su NNN žvejyba srityje.
- (30) 2015 m. kovo 17 ir 19 d. Taivas pateikė rašytines pastabas dėl sužvejojimų žuvų kiekio sertifikavimo, sunkių pažeidimų, iškrovimo deklaracijų ir žuvininkystės sektoriaus prekybos įmonių audito.
- (31) 2015 m. kovo 24 d. surengtas kitas Komisijos vizitas į Taivaną siekiant patikrinti, kaip jis įgyvendina pradėtus veiksmus.
- (32) 2015 m. balandžio 7 d., 2015 m. gegužės 14 d. ir 2015 m. rugpjūčio 4 d. Taivas pateikė rašytines pastabas dėl regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų taisyklių laikymosi, su Taivano vėliava plaukiojančių laivų ir sužvejojimų žuvų kiekio sertifikavimo. 2015 m. rugpjūčio 10 d. Komisija pateikė rašytinius paaiškinimus dėl sužvejojimų žuvų kiekio sertifikavimo sistemos įgyvendinimo.
- (33) 2015 m. balandžio 16 d. Taivas pateikė rašytines pastabas dėl kovos su NNN žvejyba veiksmų plano.
- (34) 2015 m. gegužės 27 d. Taivanui nusiųsta vizito ataskaita. Vizito metu Komisija nustatė, kad šalinant nuo 2012 m. nustatytus svarbius trūkumus padaryta pažanga yra nedidelė arba jos visai nepadaryta. Be to, kovos su NNN žvejyba veiksmų planas, kuriame planuojami veiksmai iki 2017 m., yra sunkiai suprantamas.
- (35) 2015 m. birželio 29 d. Taivas pateikė rašytines pastabas dėl ataskaitos. Šiose pastabose nebuvo jokių išipareigojimų per pagrįstą laikotarpį pašalinti nustatytus trūkumus.
- (36) Pažymėtina, kad, atsižvelgiant į Taivano politinį statusą, jis nėra Jungtinių Tautų (JT) narys. Todėl Taivas nėra pasirašęs ar ratifikavęs nė vieno tarptautinio susitarimo, kuriuo reglamentuojama žuvininkystė, *inter alia*, Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS), Jungtinių Tautų susitarimo dėl žuvų išteklių (UNFSA) ir Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) susitarimo dėl skatinimo žvejybos laivams atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių (FAO atitikties susitarimas). Vis dėlto dar tuo metu, kai šaliai Jungtinėse Tautose atstovavo tuometinė Vyriausybė⁽¹⁾, ji pasirašė 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvenciją⁽²⁾ ir 1958 m. Konvenciją dėl teritorinės jūros ir gretutinės zonos. Siekdama įvertinti, ar Taivas vykdo jam, kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybei, tenkančius tarptautinius išipareigojimus, Komisija laikėsi nuomonės, kad, be susitarimų, kurių šalis yra Taivas, kaip pagrindiniu taikytinu tarptautinės teisės aktu tikslinga remtis UNCLOS. Šiomis nuostatomis kodifikuojamos jau galiojančios paprotinės teisės taisyklės ir jose beveik pažodžiui perteikiamos kai kurios Atvirosios jūros konvencijos ir Konvencijos dėl teritorinės jūros ir gretutinės zonos formuluotės. Taip pat pažymėtina, kad vėliavos valstybės pareiga laikytis deramo rūpestingumo, susijusi, *inter alia*, su jos laivų vykdoma NNN žvejyba, yra dalis tarptautinės paprotinės teisės.

(1) Informacijos šaltinis –

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

(2) Informacijos šaltinis –

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Taivanas yra Australinių tunų apsaugos komisijos (CCSBT), Regioninės žvejybos pietų Ramiajame vandenyne valdymo organizacijos (SPRFMO) ir Šiaurės Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijos (NPFC) narys ir Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijos (WCPFC), Amerikos tropinių tunų komisijos (IATTC) ir Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijos (ICCAT) bendradarbiaujančioji šalis, kuri nėra narė. Be to, Taivanas yra Indijos vandenyno tunų komisijos (IOTC) pakviestasis ekspertas.
- (38) Komisija, siekdama įvertinti, ar Taivanas vykdo jam, kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybei, tenkančius tarptautinius išpareigojimus, nustatytus 36 konstatuojamojoje dalyje nurodytuose tarptautiniuose susitarimuose, taip pat toje konstatuojamojoje dalyje paminėtų atitinkamų regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (RŽVO) nustatytas pareigas, rinko ir vertino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo tuo tikslu reikalinga. Pagrindiniai galiojantys Taivano žuvininkystės valdymo srities nacionalinės teisės aktai yra Žuvininkystės įstatymas (paskelbtas 1929 m. lapkričio mėn., su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. lapkričio mėn.) ir ministrų įsakymai. Taivano valdžios institucijos sutiko, kad reikia peržiūrėti žuvininkystės srities teisės aktus ir parengti naujas priemones.
- (39) Be to, Komisija pasinaudojo informacija, gauta iš atitinkamų RŽVO paskelbtų duomenų, taip pat viešai prieinama informacija.

3. GALIMYBĖ, KAD TAIVANAS BUS PRIPAŽINTAS NEBENDRADARBIUJANČIA TREČIAJA ŠALIMI

- (40) Remdamasi NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalimi, Komisija vertino, kaip Taivanas vykdo jam tenkančias vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigas. Atlikdama tą vertinimą, Komisija atsižvelgė į NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 4–7 dalyse išvardytus kriterijus.

3.1. Pasikartojančią NNN žvejybą vykdančios laivai ir NNN žvejybos produktų prekybos srutai bei priemonės, kurių dėl to imtasi (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 4 dalis)

- (41) Komisija, remdamasi informacija, gauta per vizitus vietoje ir iš viešai prieinamos informacijos šaltinių, nustatė, kad 2010–2015 m. NNN žvejybą vykdė mažiausiai 22 laivai.
- (42) Vienas su Taivano vėliava plaukiojantis žvejybos laivas (*Yu Fong 168*) tebėra įtrauktas į WCPFC NNN žvejybą vykdančių laivų sąrašą dėl to, kad 2009 m. be leidimo žvejojė Maršalo Salų išskirtinėje ekonominėje zonoje ir pažeidė išsaugojimo ir valdymo priemones⁽¹⁾. Taivanas nurodė, kad jis nekontroliuoja laivo nuo 2009 m. ir kad vieninteliai veiksmai, kurių valdžios institucijos galėtų imtis – tai taikyti sankcijas už grįžimo į uostą taisyklių pažeidimą. Taivanas paaiškino, jog jis tokias sankcijas taikė ne vieną kartą, tačiau papildomos informacijos nepateikė. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Žuvininkystės įstatyme už tokį pažeidimą numatyta bauda nuo 3 400 iki 8 500 EUR.
- (43) Remiantis gautais įrodymais, 2015 m. Maršalo Salose buvo areštuotas vienas su Taivano vėliava plaukiojantis laivas, vykdęs neteisėtą žvejybą ir trukdęs žuvininkystės stebėtojams⁽²⁾. Taivano valdžios institucijos šiam žvejybos laivui ir Taivano piliečiams, šiuo laivu vykdžiusiems žvejybą arba su ja susijusiems, iki šiol netaikė jokių sankcijų. Jos tik tęsė bylos tyrimą ir informavo Komisiją, jog byla perduota Maršalo Salų teismams.
- (44) Indijos vandenyno tunų komisijos duomenimis, 2013 ir 2014 m. Indijos vandenyno pakrantės valstybių išsaugojimo ir valdymo priemonių pažeidimus padarė dvidešimt su Taivano vėliava plaukiojančių laivų. Šie laivai vykdė veiklą naudodami nepaženklintus žvejybos įrankius, laive neturėdami laivo dokumentų originalų arba su žvejyba susijusių dokumentų, turėdami licenciją, kurios galiojimas pasibaigęs, neturėdami paskutinio įplaukimo žvejybos uosto įforminimo, neturėdami vėliavos valstybės žvejybos licencijos, be laive veikiančios laivų stebėjimo sistemos (LSS) arba su neveikiančia LSS, šalindavo ryklių pelekus ar atlikdavo neteisėtas perkrovimo jūroje operacijas apie jas nepranešę.

⁽¹⁾ Žr. 2014 m. vasario 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 137/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 468/2010, kuriuo sudaromas neteisėtą, nedeklaruojamą ir nereglamentuojamą žvejybą vykdančių laivų ES sąrašas (OL L 43, 2014 2 13, p. 47).

⁽²⁾ Informacijos šaltinis – <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) Komisija šią informaciją pateikė Taivanui ir paprašė jo valdžios institucijų ištirti incidentus. Taivano žuvininkystės agentūra nurodė, kad, remiantis jų atlikto preliminarus tyrimo duomenimis, visiems laivams buvo tinkama tvarka išduotas leidimas vykdyti veiklą pakrantės valstybių vandenyse ir kad nėra jokių problemų, susijusių su LSS ataskaitų teikimu arba galiojančiomis žvejojimo licencijomis. Nepaisant to, Taivano valdžios institucijos nepaaiškino, ar joms žinomos pakrantės valstybių nurodytos problemos ir ar jos ketina bendradarbiauti su atitinkamomis pakrantės valstybėmis, kiek tai susiję su šių laivų, jų kapitonų, pareigūnų ir įgulos narių veikla.
- (46) Atsižvelgdama į 42, 43 ir 44 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą informaciją, Komisija mano, kad Taivas nevykdė jam tenkančios vėliavos valstybės pareigos užkirsti kelią savo laivams vykdyti NNN žvejojimą. Šiomis aplinkybėmis primenama, kad pagal UNCLOS 94 straipsnio 2 dalies b punktą vėliavos valstybė pagal savo vidaus teisės normas privalo įgyvendinti jurisdikciją su jos vėliava plaukiojančių laivų (įskaitant laivo kapitono, pareigūnų ir įgulos narių veiksmus) atžvilgiu (žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį⁽¹⁾). Pažymėtina, kad vėliavos valstybėms nustatyta pareiga kitų valstybių atitinkamų piliečių atžvilgiu vienašališkai arba bendradarbiaujant su šiomis valstybėmis imtis tokių priemonių, kurių gali prirėkti siekiant išsaugoti atvirosios jūros gyvuosius išteklius. Be to, remiantis FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių⁽²⁾ 31, 32, 33, 35 ir 38 punktais, vėliavos valstybės privalo įgyvendinti savo laivų kontrolės režimus ir taikyti vykdymo užtikrinimo režimą, pagal kurį, *inter alia*, imamasi vykdymo užtikrinimo veiksmų ir veiksmingų sankcijų dėl taikytinų įstatymų ir kitų teisės aktų, taip pat tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių pažeidimų.
- (47) Pagal 31 straipsnio 4 dalies b punktą Komisija taip pat išnagrinėjo priemones, kurių Taivas ėmėsi dėl žuvininkystės produktų, gautų vykdant NNN žvejojimą, patekimo į jo rinką.
- (48) Komisija išnagrinėjo dokumentus ir kitą informaciją, susijusią su Taivano vykdoma jūrinės žvejojimo ir importuojamų, eksportuojamų ar tarptautiniu mastu parduodamų produktų stebėseną ir kontrolę. Remdamasi šio vertinimo rezultatais, Komisija mano, kad Taivas negali užtikrinti, kad į jo uostus įvežami ir į jame esančias perdirbimo įmones atvežami žuvininkystės produktai nebūtų gauti vykdant NNN žvejojimą. Taivano valdžios institucijos nesugebėjo įrodyti turinčios visą informaciją, reikalingą patvirtinti, kad importas vykdomas ir Sąjungos rinkai skirti perdirbti produktai gauti teisėtai. Pagrindinių elementų, kuriais grindžiamas Komisijos vertinimas, santrauka pateikta toliau.
- (49) 2012 ir 2015 m. surengtų vizitų rezultatai rodo, kad Taivane nėra atsekamumo sistemos, kuria visuose žuvininkystės veiklos etapuose, t. y. žvejojimo, perkrovimo, iškrovimo, vežimo, perdirbimo gamykloje, eksporto ir pardavimo etapuose, būtų galima užtikrinti visapusišką skaidrumą. 2012 m. Komisija aplankė veiklos vykdytojus ir tarpininkus, kad galėtų įvertinti skaidrumą ir atsekamumą Taivano žuvininkystės rinkoje. Buvo nustatyta trūkumų ir apie juos pranešta valdžios institucijoms, tačiau jos tolesnių veiksmų nesiėmė.
- (50) Komisija nustatė, kad prekybos įmonės į savo apskaitos sistemas neįtraukia informacijos apie žuvininkystės veiklos atsekamumą ir kad nėra užtikrinama, jog valdžios institucijų sistemose esantys įrašai atitiktų įmonių apskaitos ir gamybos sistemų įrašus. Tokia padėtis daro neigiamą poveikį atsekamumo grandinei įmonių lygmeniu. Dėl to taip pat atsiranda galimybė piktnaudžiauti sistema, nes prekybos veiklos vykdytojams sudaromos sąlygos pagal klaidingus sužvejojusių žuvų kiekio sertifikatus deklaruoti per didelius gaunamus kiekius ir taip įteisinti neteisėtai sužvejojtas žuvis. Be to, Taivano elektroninės duomenų bazės, kuriomis grindžiamas valdžios institucijų sistemos, yra neišsamios ir jose įrašomi vis dar ne visi itin svarbūs tiekimo grandinės dokumentų, kaip antai iškrovimo deklaracijų, e. žvejojimo žurnalų, duomenys ir paskirtųjų uostų pateikta informacija arba šių duomenų ir informacijos visai nėra. Tai akivaizdžiai rodo visos atsekamumo sistemos trūkumus.
- (51) Nepakankamo atsekamumo riziką didina Taivano laivams būdingos specifinės sąlygos. Taivas turi ypač daug tolimojo plaukiojimo žvejojimo laivų, t. y. 468 laivus, kurių bendroji talpa (GT) yra didesnė kaip 100, ir nuo 1 200 iki 1 400 laivų, kurių bendroji talpa yra mažesnė kaip 100. Be to, Taivano piliečiai yra investavę į 238 su užsienio valstybės vėliava plaukiojančius laivus ir juos eksploatuoja. Su Taivano vėliava plaukiojantys tolimojo plaukiojimo žvejojimo laivai žvejoja atvirojoje jūroje bei pakrantės valstybių vandenyse; jie naudojami trečiųjų šalių uostais kaip žvejojimo bei iškrovimo bazėmis ir retai grįžta į registracijos valstybės uostus. Žuvininkystės produktai iš atvirojoje jūroje ar pakrantės valstybių vandenyse esančių žvejojimo vietų toliau perdirbti siunčiami į Taivaną arba iš Taivano prekybos įmonių į trečiąsias šalis. Taivano ir trečiųjų šalių valdžios institucijos nebendradarbiauja, o Taivas susiduria su didelėmis problemomis, susijusiomis su jo gebėjimu stebėti laivyno dydį ir pajėgumus. Esant tokiai padėčiai veiklos vykdytojams ir prekybininkams, kurie ketina daryti neteisėtas veikas, sudaromos sąlygos vykdyti veiklą Taivane be rizikos būti nustatytiems. Vis dar esama didelės rizikos, kad

(1) Informacijos šaltinis – http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

(2) 2014 m. Neprivalomosios vėliavos valstybės veiksmų gairės; interneto adresas: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

Taivano laivai vykdydys veiklą pažeisdami taikytinas išsaugojimo ir valdymo taisykles ir kad Taivano prekybos įmonės prekiaus nedeklaruotomis perdirbti skirtomis sužvejomomis žuvimis. Esant tokiai padėčiai didėja rizika, kad nebus galima užtikrinti, jog Sąjungos rinkai skirti žuvies produktai, pagaminti iš žuvies, kurios kilmės šalis yra Taivas, nebūtų gauti vykdant NNN žvejybą.

- (52) Taivas nevykdo reikalavimų užtikrinti visapusišką ir veiksmingą žvejybos stebėseną, kontrolę ir priežiūrą pagal UNCLOS 94 straipsnį, FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 33 punktą ir Tarptautinio veiksmų plano, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (IPOA IUU ⁽¹⁾), 24 punktą.
- (53) Taivano valdžios institucijos rengia atsekamumo sistemas, kuriomis veiksmingai stebimos ir kontroliuojamos iš Taivano laivų gautos žuvis ir po to į jo uostas įvežami perdirbti ir vėliau eksportuoti skirti žuvininkystės produktai. Šiais metais valdžios institucijos taip pat patvirtino prekybos įmonių audito strateginį planą. Nepaisant to, šis planas iki šiol neįgyvendintas, o prekybos žuvininkystės produktais įmonių auditas neatliktas. Tai, kad Žuvininkystės agentūra nėra atlikusi audito, rodo nenorą užtikrinti tiekimo grandinės skaidrumą ir nesugebėjimą imtis priemonių prieš tuos veiklos vykdytojus, kurie yra tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su NNN žvejybos veikla, kaip reikalaujama pagal IPOA IUU 72–74 punktuose išdėstytas nuostatas.
- (54) FAO atsakingos žuvininkystės kodekso 11.2 ir 11.3 punktuose nustatyta, kad tarptautinė prekyba žuvimis ir jų produktais neturėtų prieštarauti tvariai žuvininkystės plėtrai, taip pat turėtų būti grindžiama skaidriomis priemonėmis ir paprastais bei suprantamais įstatymais bei kitais teisės aktais ir administracinėmis procedūromis. Be to, FAO atsakingos žuvininkystės kodekso 11.1.11 punkte nustatyta, jog valstybės turėtų užtikrinti, kad tarptautinė ir vidaus prekyba žuvimis ir žuvų produktais būtų vykdoma laikantis racionalios išsaugojimo ir valdymo praktikos, taip sudarydamos palankesnes sąlygas nustatyti parduodamų žuvų ir jų produktų kilmę. IPOA IUU taip pat pateikiamos gairės dėl tarptautiniu lygmeniu sutartų su rinka susijusių priemonių (65–76 punktai), kuriomis siekiama sumažinti arba panaikinti prekybą žuvimis, sužvejomomis vykdant NNN žvejybą, ir tokių žuvų produktais. Komisijos vertintos atsekamumo sistemos (kaip apibūdinta 48–53 konstatuojamosiose dalyse) aiškiai rodo, kad Taivas nesiėmė rinkų skaidrumui gerinti skirtų priemonių, kurios užkirstų kelią rizikai, kad per Taivaną ar jame įsisteigusias prekybos įmones bus prekiaujama NNN žvejybos produktais.
- (55) Rengdamasi 2015 m. vizitui, Europos žuvininkystės kontrolės agentūra (EŽKA) išnagrino kelis šimtus sužvejotų žuvų kiekio sertifikatų, kurie buvo pateikti Sąjungos pasienyje gabenant siuntas iš Taivano. Taivano žuvininkystės institucijos šiuos sužvejotų žuvų kiekio sertifikatus buvo patvirtinusios remdamosi Taivano veiklos vykdytojų pateikta informacija. Pirmiau nurodytų problemų, susijusių su duomenų registravimo sistemomis, poveikį atspindi toliau išvardyti pažeidimai, apibūdinti 56 ir 57 konstatuojamosiose dalyse.
- (56) Su Taivano vėliava plaukiojančių laivų sužvejotų žuvų produktų analizė atskleidė šiuos neatitikimus: sužvejotų žuvų kiekio sertifikatuose pateikti arba nenurodyti visi reikalaujami duomenys, informacija apie sužvejotų žuvų kiekio ir kapitono deklaracijas, žvejybos žurnale, ICCAT statistiniuose dokumentuose, delfinų saugos deklaracijose nurodyta informacija, perkrovimo, iškrovimo ir perdirbimo duomenys ir data yra nenuoseklūs, neužtikrinama Ramiajame vandenyne žvejojančių laivų prieiga prie Laivo žvejybos dienų prekybos schemoje esančios faktinių žvejybos pastangų duomenų, nėra įrašų apie pakrantės valstybių išduotas licencijas, nenuoseklūs žvejybos ir krovinių laivų duomenys – nurodyti nevienodi laivų pavadinimai, laivai neįrašyti į Sąjungos patvirtintų sanitarijos reikalavimus atitinkančių įmonių sąrašą, neaiškūs prekybos srautai (t. y. žuvis sužvejotos Atlanto ir (arba) Indijos vandenyne, įvežtos į Aziją, perdirbtos ir eksportuotos į Sąjungą) ir pateikta neišsami informacija apie perdirbimo pareiškimus bei atitinkamą gamybos išėgą.
- (57) Komisija pateikė Taivano valdžios institucijoms išsamią informaciją apie EŽKA analizės rezultatus. Jo valdžios institucijos išanalizavo šį klausimą ir pateikė patenkinamus atsakymus dėl perdirbimo pareiškimuose nurodytos gamybos išėigos. Jos visapusiškai įvertino problemas ir pripažino, jog, siekiant jas išspręsti, reikia atnaujinti savo vidaus taisykles. Be to, jos nurodė pageidaujantis bendradarbiauti su Komisija tobulinant savo veiklos procedūras.
- (58) Dėl 56 konstatuojamojoje dalyje apibūdintos padėties didėja rizika, kad Taivane perdirbti žuvininkystės produktai arba sužvejotos žuvis, kurios kilmės šalis yra Taivas, žaliavos bus tiesiogiai susiję su NNN žvejybos veikla. Be to, tai, kad esama 56 konstatuojamojoje dalyje nurodytų akivaizdžių klaidų, rodo, kad Taivas nebendradarbiavo su kitomis valstybėmis ir regioninėmis žuvininkystės valdymo organizacijomis, kad priimtų atitinkamas su rinka susijusias priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, kaip nurodyta IPOA IUU 68 ir 72 punktuose.

(¹) 2001 m. Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos tarptautinis veiksmų planas, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.

- (59) Iš 56 konstatuojamojoje dalyje pateiktos informacijos matyti, kad Taivane perdirbant produktus ar per jį juos parduodant sudaromos sąlygos nepaisyti FAO atsakingos žuvininkystės kodekso 11 straipsnyje nurodytų tausaus pirminio žuvų apdorojimo, perdirbimo ir tvarkymo taisyklių, ir tai dar kartą aiškiai rodo, kad Taivanas nenustatė IPOA IUU 67–69 ir 71–72 punktuose nustatytų taisyklių, kurios užtikrintų tinkamą bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, kurių vandenyse žvejoja jo laivai, ir neįgyvendino priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad prekės į rinką patektų skaidriai ir būtų galima jas atsekti, kad būtų užtikrintas žuvų arba jų produktų atsekamumas.
- (60) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis bei šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalį ir 31 straipsnio 4 dalies a ir b punktus galima konstatuoti, kad Taivanas nevykdė pagal tarptautinę teisę jam tenkančių vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigų dėl NNN žvejybą vykdančių laivų ir NNN žvejybos, kurią vykdo arba remia su jos vėliava plaukiojantys laivai arba Taivano piliečiai, ir neužkirto kelio žuvininkystės produktams, gautiems vykdant NNN žvejybą, patekti į rinką.

3.2. Nebendradarbiavimas ir vykdymo neužtikrinimas (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 5 dalis)

- (61) Remdamasi 31 straipsnio 5 dalies a punktu, Komisija išanalizavo bendradarbiavimą su Taivanu, kad įvertintų, ar veiksmingai bendradarbiauta pateikiant atsakymus į klausimus, palaikant grįžtamąjį ryšį ar tiriant klausimus, susijusius su NNN žvejyba ir su ja susijusia veikla.
- (62) Po 2012 m. vizito Komisija paragino Taivaną bendradarbiauti tam tikrais žuvininkystės valdymo klausimais, kuriuos reikia spręsti nedelsiant. Jie išvardyti toliau. Siekiant užtikrinti, kad tarptautiniai ir regioniniai žuvininkystės valdymo teisės aktai bei neprivalomos rekomendacijos būtų perkelti į nacionalinę teisę, reikėjo atnaujinti teisinę ir administracinę žuvininkystės valdymo sistemą priimant patikslintą Žuvininkystės įstatymą ir NNN žvejybos elgesio kodeksą (Nacionalinį kovos su NNN žvejyba veikslių planą). Komisija paragino Taivaną parengti nuoseklią ir atgrasomą sankcijų sistemą, į kurią įeitų pažeidimų ir sankcijų registras. Komisija pasiūlė gerinti stebėsenos, kontrolės ir priežiūros (SKP) sistemą, kad būtų užtikrinta atvirojoje jūroje ir trečiųjų šalių vandenyse žvejojantių Taivano laivų kontrolė, taip pat tobulinti žvejybos žurnalą, diegti sužvejetų žuvų kiekio ir iškrovimo deklaracijų sistemas, nustatyti paskirtuosius uostus ir rengti inspektavimo planą, pagal kurį būtų vykdoma žvejybos operacijų, perkrovimo ir iškrovimo kontrolė. Reikėjo pagerinti sužvejetų žuvų kiekio sertifikavimo ir eksporto į Sąjungos rinką atsekamumo sistemos veiksmingumą ir skaidrumą.
- (63) Reaguodamas į tai, 2013 m. Taivanas priėmė Nacionalinį veikslių planą, o 2014 m. – NŽPVVP. Komisija ir Taivano valdžios institucijos keitėsi raštais dėl šių dokumentų, rengė vaizdo konferencijas ir posėdžius.
- (64) Komisijai išanalizavus Nacionalinį veikslių planą paaiškėjo, kad nors jame išdėstyti ketinimai iš esmės yra teisingi, plano įgyvendinimo tvarkaraštis yra nepagrįstai ilgas – jame numatyti veiksmai iki 2020 m. Atsižvelgiant į Taivano laivyno, kuris vykdo veiklą daugiau kaip 30 trečiųjų šalių, dydį ir į jo žvejybos laivų svarbą tiekiant žaliavą perdirbimo įmonėms ir konservų fabrikams, svarbu, kad Taivanas sparčiai imtųsi veikslių dėl SKP, stebėtojų, iškrovimo ir perkrovimo ir savo Žuvininkystės įstatyme veiksmingai išspręstų klausimus, susijusius su sunkiais pažeidimais ir piliečių kontrole.
- (65) Komisijai išanalizavus NŽPVVP paaiškėjo, jog šis planas neužtikrina, kad Taivano kontrolės pajėgumai būtų proporcingi jo tolimojo plaukiojimo žvejybos laivų skaičiui. Taivano įdiegtos priemonės, skirtos savo laivams stebėti (t. y. žvejybos žurnalai, e. žvejybos žurnalai, iškrovimo ir sužvejetų žuvų kiekio deklaracijų sistemos, paskirtieji uostai, iškrovimo ir perkrovimo inspektavimas ir kontrolė, patekimas į laivą ir laivų inspektavimas, nacionaliniai inspektavimo ir (arba) stebėjimo planai ir atsekamumas), nėra visapusiškos, kadangi tolimojo plaukiojimo laivams jos taikomos tik iš dalies, įgyvendinamos nevisiškai arba tebėra planuojamos, bet dar neįdiegtos. Be to, nenustatyti šios politikos kiekybiniai valdymo rodikliai, nenurodyti žvejybos pastangų lygiai, kvotos, licencijos, trečiųjų šalių žvejybos leidimai, RŽVO esančių laivų skaičius, išteklių įvertinimas ir tiksliniai rodikliai arba mokslinės rekomendacijos. Nėra laivų skaičiaus, licencijų skaičiaus, sužvejetų žuvų kiekio ir turimų finansinių bei žmogiškųjų išteklių, kurių reikia pramonės sektoriui kontroliuoti ir tikrinti, sąsajos analizės. Nenustatyta lyginamųjų standartų, kuriais remiantis būtų įvertinta, ar pasiekti politikos tiksliniai rodikliai, arba tokių lyginamųjų standartų nustatymo metodikos. Galiausiai, nurodytieji tolimesni veiksmai yra neapibrėžti ir nenurodyta, kaip ir kada valdžios institucijos įgyvendins šią politiką.

- (66) 2012–2015 m. Komisija pateikė išsamias pastabas dėl įvairių Taivano planų, kaip spręsti NNN žvejybos problemą, ir dar kartą pakartojo, jog reikia bendradarbiauti bei imtis taisomųjų veiksmų. Taivanas Komisijos išvadų neginčijo, bet ne kartą teigė, jog reikia apgalvoti veiksmus ir numatyti daugiau laiko jiems įgyvendinti.
- (67) Iš 2015 m. vizito Taivane rezultatų matyti, kad 2012–2015 m. Komisijos nurodytose susirūpinimą keliančiose srityse (apibūdinta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje) padaryta pažanga yra nedidelė arba jos visai nėra. Žuvininkystės įstatymas vis dar nebuvo priimtas; buvo pranešta, kad Nacionalinis veiksmų planas įgyvendinamas, tačiau iš tiesų šiame sprendimo skirsnyje apibūdintos priemonės įdiegtos nebuvo, o tvarkaraštis buvo neaiškus; NŽPVVP vis dar nebuvo nurodyta faktinių tikslinių rodiklių ir įgyvendinimo tvarkaraščio. Pokyčiai, susiję su SKP sistema, buvo minimalūs – e. žvejybos žurnalas buvo taikomas tik daliai laivų, paskirtųjų uostų nebuvo, iškrovimo deklaracijos buvo taikomos tik vidaus žvejybai, o planai ateityje jas taikyti ir tolimojo plaukiojimo žvejybos laivams ir perkrovimo kontrolės priemonės tebebuvo rengiami. 2012 m. kovo mėn. Komisijos ataskaitoje išsamiai aprašytos šioje konstatuojamojoje dalyje nurodytos įvairios problemos; jos yra tos pačios kaip ir nustatytosios per pastarąjį 2015 m. kovo mėn. surengtą vizitą. 2015 m. kovo mėn. Komisijos vizito ataskaitoje dar kartą nurodytos visos didžiausios problemos ir išdėstyti galimi padariniai, jei nebus daroma pažangos.
- (68) Dėl šių priežasčių Komisija mano, kad Taivanas neišsprendė visų 2012–2015 m. nustatytų problemų.
- (69) Jis taip pat nepriėmė teisės aktų, kuriuose būtų numatytos NNN žvejybos ir sunkių pažeidimų apibrėžtys pagal IOTC rezoliuciją 11/03⁽¹⁾ ir Konvencijos dėl toli migruojančių žuvų išteklių apsaugos ir valdymo vakarinėje ir centrinėje Ramiojo vandenyno dalyse (WCPFC konvencija) 25 straipsnio 4 dalį⁽²⁾. Be to, jis neįgyvendino jurisdikcijos savo laivų atžvilgiu, kiek tai susiję su administraciniais ir techniniais klausimais, kaip numatyta UNCLOS 94 straipsnyje (taip pat žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį). Jis taip pat neįgyvendino FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 31–33 punktų nuostatų. Be to, jis neįgyvendino IPOA IUU 24 punkto nuostatų, susijusių su laivų stebėseną, kontrole ir priežiūra.
- (70) Apskritai Taivano valdžios institucijos buvo linkusios bendradarbiauti ir greitai atsakydavo į valstybių narių ir Komisijos prašymus pagal Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 17 straipsnio 6 dalį pateikti informacijos arba atlikti patikrinimus. Įsikišus Komisijai, buvo išspręstos kai kurios problemos, susijusios su valstybių narių prieiga prie su Taivano vėliava plaukiojančių laivų LSS duomenų. Vis dėlto Taivano valdžios institucijų atsakymai nebuvo tikslūs dėl atsekamumo sistemų trūkumų, kaip nurodyta šio sprendimo 3.1 skirsnyje.
- (71) Remdamasi 31 straipsnio 5 dalies b punktu Komisija taip pat išnagrinėjo galiojančias reikalavimų vykdymo užtikrinimo priemones, kuriomis siekiama Taivane užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.
- (72) 2012–2015 m. Komisija akcentavo, jog Taivanui reikia priimti naują Žuvininkystės įstatymą. Galiojančiame įstatyme nėra aiškių taikymo srities ir sunkių pažeidimų apibrėžčių, kadangi jame nesama nuostatų dėl pažeidimo sunkinančiomis aplinkybėmis pakartotinių pažeidimų atveju. Šiuo metu įstatyme nustatytos baudos (didžiausia numatyta bauda yra apie 9 000 EUR) yra nepakankamai didelės, kad dideli prekiniai laivai netektų naudos iš galimos neteisėtos veiklos. Dabartinių sankcijų taikymo sritis nėra išsami, o sankcijos nėra pakankamai griežtos, kad atliktų atgrasomąją funkciją. Be to, įstatyme nėra konkrečių nuostatų dėl NNN žvejybos veiklą remiančių arba joje dalyvaujančių piliečių. Kai kurios fakultatyviai taikomos nuostatos dėl sankcijų išdėstytos Potvarkyje dėl Taivano investicijų į veiklą, kurią vykdo su užsienio vėliava plaukiojantys žvejybos laivai; jose nustatytos sankcijos už melagingą žuvų kilmės vietos nurodymą ir veiklos vykdymą su užsienio valstybės vėliava plaukiojančiais žvejybos laivais, pažeidžiant vėliavos valstybės nustatytas taisykles. Vis dėlto numatytosios pinigines sankcijos nėra privalomos ir neaišku, ar jos taikomos tuo atveju, jei Taivano piliečiams už tą patį pažeidimą kitų šalių taikytos baudos nėra pakankamai griežtos.
- (73) Galiausiai, nėra aiškios RŽVO išsaugojimo ir valdymo priemonių perkėlimo į nacionalinę teisę teisinės sistemos. Taivano valdžios institucijos patvirtino, kad siekiant išspręsti pirmiau minėtas problemas reikia peržiūrėti teisinę sistemą. Taivanas taip pat nurodė visapusiškai įsipareigojantis užtikrinti, kad jo žvejybos laivams, kuriems už pažeidimus pakrantės valstybių taikytos sankcijos nėra pakankamai griežtos, Taivane bus taikomos papildomos sankcijos. Taivano valdžios institucijos paskelbė, kad iki 2014 m. pabaigos bus parengtas naujasis Žuvininkystės įstatymas. Vis dėlto tai nepadaryta iki šiol. Taivanas nevykdo savo įsipareigojimų nustatyti veiksmingas

⁽¹⁾ IOTC rezoliucija 11/03: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

⁽²⁾ WCPFC konvencija: <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

vykdymo užtikrinimo priemonės pagal UNCLOS 94 straipsnį (taip pat žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį). Be to, jis nesivadovauja FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 31–33, 35 ir 38 punktais ir neįrodė, kad sankcijų sistema yra tinkama kovoti su NNN žvejyba, kaip rekomenduojama IPOA IUU 21 punkte, taip pat kad jis priėmė priemones dėl NNN žvejybą remiančių ar joje dalyvaujančių piliečių, kurių atžvilgiu Taivanas įgyvendina jurisdikciją, kaip rekomenduojama IPOA IUU 18 punkte.

- (74) Taivano SKP pajėgumai nėra pakankamai išplėtoti. Nėra nacionalinių inspektavimo planų, kuriais būtų užtikrinama nuosekli jo laivų veiklos priežiūros ir stebėsenos politika. Vis dar nepriimta 65 ir 67 konstatuojamosiose dalyse apibūdintų konkrečių su SKP susijusių priemonių ir veiksmų, o tai mažina Taivano gebėjimą vykdyti užtikrinimo priemonėmis užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti. Remiantis turima informacija, Taivanas kontroliuoja tik 60 % savo tolimojo plaukiojimo laivų, kurių bendroji talpa yra didesnė kaip 100 ir kurie vykdo veiklą ne Taivano vandenyse, įskaitant visus esamus gaubiamaisiais tinklais žvejojančius laivus. Taivanas bendradarbiauja su daugiau kaip 30 šalių, kad nustatytų paskirtuosius uostus, tačiau šiuo metu jokių veiklos susitarimų nėra sudaręs. Nuo 2014 m. rugsėjo mėn. šalyje veikia nauja iškrovimo deklaracijų sistema ir Taivanas atnaujina su ja susijusias teisės aktų nuostatas; vis dėlto ši nauja iškrovimo deklaracijų sistema taikoma dar ne visų rūšių tolimojo plaukiojimo laivams. Galiausiai, Taivanas toliau diegia veiksmingą savo tolimojo plaukiojimo laivų perkrovimo kontrolės sistemą.
- (75) Tai, kad nėra veiksmingos SKP sistemos, rodo nepajėgumą stebėti žvejybos operacijas jūroje, o Žuvininkystės agentūrai ši aplinkybė trukdo veiksmingai užtikrinti, kad būtų laikomasi atitinkamuose atskiruose jūrų rajonuose taikytinų taisyklių. Ši aplinkybė, kartu su tuo, kad nesama veiksmingo bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis dėl paskirtųjų uostų ir perkrovimo operacijų, didina riziką, jog Taivano laivai vykdys NNN žvejybą. Todėl Komisija mano, kad Taivanas neužtikrina visapusiškos ir veiksmingos su jo vėliava plaukiojančių žvejybos laivų SKP sistemos. Tai, kad Taivanas neįdiegė veiksmingos SKP sistemos, daro neigiamą poveikį jo gebėjimui laikytis UNCLOS 94 straipsnio (taip pat žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį). Tai taip pat reiškia, kad nesilaikoma FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 33 punkto ir IPOA IUU 24 punkto.
- (76) Komisija pažymi, kad, remiantis per 2012 ir 2015 m. vizitus bei 2012–2015 m. diskutuojant su Taivano valdžios institucijomis surinkta informacija, galima teigti, jog Taivano valdžios institucijoms trūksta ne finansinių išteklių, o būtinų teisinių ir administracinių sąlygų užtikrinti veiksmingą ir rezultatyvų joms tenkančių vėliavos, uosto ir rinkos valstybės pareigų vykdymą.
- (77) Derėtų priminti, kad, atsižvelgiant į Taivano politinį statusą, jis nėra Jungtinių Tautų (JT) narys. Pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos indekso (UNHDI) statistinius duomenis, kuriuos Taivanas surinko pagal JT metodiką, jis laikomas pažengusios žmogaus socialinės raidos šalimi (21-a vieta iš 188 šalių) ⁽¹⁾.
- (78) Atsižvelgdama į šiuos aspektus, Komisija mano, kad Taivanui trūksta ne finansinių išteklių, o būtinų teisinių ir administracinių priemonių, kuriomis būtų užtikrintas veiksmingas ir rezultatyvus jam tenkančių vėliavos, uosto ir rinkos valstybės pareigų vykdymas.
- (79) Atsižvelgiant į šiame skirsnyje išdėstytą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis bei Taivano pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 ir 5 dalis galima konstatuoti, kad Taivanas nevykdė pagal tarptautinę teisę jam tenkančių pareigų, susijusių su bendradarbiavimo ir vykdymo užtikrinimo pastangomis.

3.3. Tarptautinių taisyklių nesilaikymas (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 6 dalis)

- (80) Taivanas nėra pasirašęs ar ratifikavęs jokių tarptautinių susitarimų, kuriais konkrečiai reglamentuojama žvejyba. Kaip nurodyta 36 konstatuojamojoje dalyje, laikoma, kad Taivanui taikomos jau galiojančios paprotinės teisės taisyklės ir deramo rūpestingumo pareiga, kiek tai susiję su jo žvejybos laivais, vykdančiais NNN žvejybą. Taivanas yra CCSBT, SPRFMO ir NPFC susitariančioji šalis ir WCPFC, IATTC ir ICCAT bendradarbiaujančioji šalis, kuri nėra narė. Be to, Taivanas yra IOTC pakviestasis ekspertas.
- (81) Remdamasi 31 straipsnio 6 dalies b punktu, Komisija išanalizavo visą informaciją, susijusią su Taivano, kaip CCSBT, SPRFMO ir NPFC susitariančiosios šalies, WCPFC, IATTC ir ICCAT bendradarbiaujančiosios šalies, kuri nėra narė, ir IOTC pakviestojo eksperto, statusu.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) Be to, Komisija įvertino ir svarbia laikytiną informaciją apie Taivano sutikimą taikyti WCPFC, IATTC, ICCAT, CCSBT, SPRFMO ir IOTC patvirtintas išsaugojimo ir valdymo priemonės.
- (83) Remiantis 2015 m. kovo 23 d. Taivanui skirtoje IOTC atitikties ataskaitoje ⁽¹⁾ nurodyta informacija, 2014 m. nustatyti keli pakartotiniai neatitikties atvejai. Visų pirma, remiantis turima informacija, Taivanas nepateikė visos IOTC reikalavimus atitinkančios privalomos informacijos apie 2006 m. tropinių tunų žvejybos laivų sąrašą, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 12/11. Jis nepateikė visos IOTC reikalavimus atitinkančios privalomos informacijos apie 2007 m. durklažuvių ir ilgapelekių tunų žvejybos laivų sąrašą, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 12/11. Jis nepateikė visos IOTC reikalavimus atitinkančios privalomos informacijos apie 24 metrų ilgio ir ilgesnių laivų, kuriems išduoti žvejybos leidimai, sąrašą, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 14/04. Jis nepateikė IOTC reikalavimus atitinkančios ataskaitos apie ūdomis sužvejotų žuvų dydžio pasikartojimą, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 10/02. Jis nepateikė IOTC reikalavimus atitinkančios ataskaitos apie ryklių dydžio pasikartojimą, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 05/05. Jis nepateikė stebėtojo ataskaitos, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 11/04. Be to, Taivanas nepateikė LSS ataskaitos santraukos, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 12/13, nepaženklino pasyviosios žvejybos įrankių, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 13/02, ir nepateikė išsamios perkrovimo uoste ataskaitos, kaip reikalaujama IOTC rezoliucijoje 12/05. Taip pat nustatyta, kad Taivanas nesilaikė IOTC rezoliucijos 14/06.
- (84) Dėl šių priežasčių IOTC pripažino Taivaną 2014 m. pakartotinai padarius pažeidimą, kadangi 2014 metais keturiasdešimt aštuoni jo laivynui priklausantys didieji ūdomis tunus žvejojantys laivai (DŪTŽL) buvo pakartotinai padarę pažeidimus, o iš jų trisdešimt aštuoni – ir galimus pažeidimus 2013 metais ⁽²⁾.
- (85) Taip pat nustatyta, kad Taivanui toliau reikia spręsti problemas tais atvejais, kai Taivano laivų ir piliečių veikla 2013 m. pripažinta NNN žvejybos veikla (žr. 86 konstatuojamąją dalį).
- (86) Remiantis 2014 m. balandžio 26 d. Taivanui skirtoje IOTC atitikties ataskaitoje ⁽³⁾ nurodyta informacija, primename, jog IOTC pripažino Taivaną nesilaikant IOTC rezoliucijos 12/05. Konkrečiau, IOTC pripažino Taivaną 2013 m. pakartotinai padarius pažeidimą, kadangi 2013 metais šimtas du jo laivynui priklausantys DŪTŽL buvo pakartotinai padarę pažeidimus, o iš jų trisdešimt keturi – ir galimus pažeidimus 2012 metais. Be to, Taivanas nepateikė įrodymų, jog buvo atliktas tinkamas tyrimas ir kad vienam laivui (pavadinimu MAN YIH FENG), įtrauktam į IOTC laikinąjį NNN žvejybą vykdančių laivų sąrašą ⁽⁴⁾, paskirta pakankamai griežta sankcija.
- (87) Po 2015 m. surengto vizito Taivanas nurodė Komisijai suvokiantis didžiųjų ūdomis tunus žvejojančių laivų vykdomų perkrovimo operacijų problemos rimtumą ir nurodė ėmęsis priemonių, kad būtų uždraustos perkrovimo operacijos, užtikrinta, kad žvejybos licencijos būtų galiojančios, o laivams būtų išdalyti nauji žvejybos žurnalai. Taivanas taip pat pripažino, kad reikia imtis veiksmų, susijusių su duomenimis apie ryklių dydį, stebėtojo ataskaita, pasyviosios žvejybos įrankių ženkliniu ir išsamia perkrovimo uoste ataskaita.
- (88) Sudėtingus Taivano santykius su IOTC sunkina tai, kad jo tolimojo plaukiojimo žvejybos laivynas yra didelis ir pagal skaičiavimus IOTC zonoje 73 % perkrovimo operacijų jūroje atlieka Taivano laivai ⁽⁵⁾.
- (89) Tai, kad Taivanas nesilaiko IOTC reikalavimų, rodo, kad jis nevykdo UNCLOS 94 straipsnyje nustatytų vėliavos valstybės pareigų (taip pat žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį). Be to, tai reiškia, kad Taivanas nesilaiko FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 31–33, 35 ir 38 punktų ir IPOA IUU 24 punkto.
- (90) Komisija taip pat įvertino ICCAT turimą informaciją apie tai, kaip Taivanas laikosi ICCAT taisyklių ir su SKP sistema susijusių išpareigojimų. Tuo tikslu Komisija naudojo ICCAT regioniniams stebėtojams skirtomis galimo ICCAT taisyklių nesilaikymo atvejų, nustatytų vykdančioms stebėjimams pagal ICCAT regioninę stebėtojų programą, lentelėmis ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Taivanui skirta IOTC atitikties ataskaita, dok. IOTC-2015-CoC12-CR36, 2015 m. kovo 23 d.

⁽²⁾ IOTC dok. IOTC-2015-CoC12-08c Add_1, 2015 m. kovo 27 d.

⁽³⁾ IOTC dok. IOTC-2014-CoC11-08c Add_1, 2014 m. balandžio 26 d.

⁽⁴⁾ Atitikties komiteto 11-os sesijos ataskaita, Kolombas, Šri Lanka, 2014 m. gegužės 26–28 d., p. 14–15.

⁽⁵⁾ Informacijos šaltinis –

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ ICCAT regioninės stebėtojų programos ir veiksmai, 2014 m. lapkričio 5 d., dok. COC-305/2014, p. 33–49.

- (91) Iš 2014 m. ICCAT pateiktos informacijos matyti, kad Taivano laivai nepateikė ICCAT stebėtojams galiojančių perkrovimo leidimų ir atnaujintų perkrovimo deklaracijų (buvo naudojamos ankstesnės redakcijos deklaracijos be paskiausių pakeitimų, pavyzdžiui, be nuorodų į išteklius ir zoną). Be to, Taivano laivai nepateikė galiojančių leidimų žvejoti ICCAT zonoje; taip pat nustatyta nemažai žvejybos žurnalui keliamų reikalavimų nesilaikymo atvejų, pavyzdžiui, žvejybos žurnalai nebuvo įrišti – tai prieštarauja Rekomendacijai 03–13, o žvejybos žurnalo lapai nesunumeruoti, kaip reikalaujama ICCAT rekomendacijos 11–01 1 priede. Be to, taip pat nustatyta ženklavimo bei LSS reikalavimų nesilaikymo ir netikslios informacijos pateikimo ICCAT stebėtojams atvejų.
- (92) Primenama, kad 2014 m. ICCAT išsiuntė Taivanui raštą⁽¹⁾, kuriame išreiškė susirūpinimą dėl galimo perkrovimo jūroje bei galimos Taivano piliečių vykdomos NNN žvejybos, visų pirma kiek tai susiję su sužvegotų žuvų kiekio ir sužvegotų žuvų kiekio deklaracijų bei bendro deklaruoto sužvegotų žuvų kiekio neatitikimo.
- (93) Po 2015 m. surengto vizito Taivanas nurodė 2007–2012 m. ir 2014 m. visapusiškai laikęsis ICCAT taisyklių. Taivanas pripažino, kad 2013 m. reikalavimų nesilaikė ir teigė ėmęsis visų tinkamų priemonių, kad išspręstų ICCAT taisyklių nesilaikymo problemą, todėl ICCAT nesiėmė jokių veiksmų.
- (94) Kalbant apie WCPFC, pažymėtina, kad per 2015 m. surengtą vizitą Komisija ir Taivano valdžios institucijos aptarė, kaip Taivanas laikosi tos regioninės organizacijos priimtų išsaugojimo ir valdymo priemonių (IVP).
- (95) Taivanas nurodė Komisijai, jog jis įtraukė WCPFC konvenciją ir IVP į savo nacionalinę teisinę sistemą ir sprendžia nustatytus Konvencijos IVP nesilaikymo atvejus.
- (96) Taip pat pažymėtina, kad WCPFC mokslinio komiteto 10-oje sesijoje iškelta problema dėl duomenų apie gaubiamaisiais tinklais žvejojančius Taivano laivus trūkumo ir Taivano paprašyta Mokslinio komiteto 11-ai sesijai pateikti raštą, kuriame būtų apibūdinta metodika, pagal kurią vertinamas sužvegotų tunų kiekis, palyginti su bendrais žvejybos gaubiamaisiais tinklais duomenimis, pateiktais WCPFC⁽²⁾.
- (97) Iš SPRFMO⁽³⁾ pateiktos informacijos matyti, kad 2014 m. Taivanas neįgyvendino duomenų rinkimo, ataskaitų apie juos teikimo, jų patikrinimo ir keitimosi jais standartų (IVP 2.02 1 dalies e punktas) ir nevisiškai įgyvendino iškrovimo ir perkrovimo duomenims taikomus reikalavimus (IVP 2.02 1 dalies d punktas).
- (98) Po 2015 m. surengto vizito Taivanas nurodė Komisijai, kad dėl nacionalinių duomenų apsaugos reikalavimų jis galėjo pateikti tik suvestinius duomenis pagal IVP 2.02 1 dalies e punktą. Jis taip pat paaiškino, jog jis tik iš dalies neįvykdė IVP 2.02 1 dalies d punkto reikalavimų.
- (99) Tai, kad Taivanas nesilaiko WCPFC ir SPRFMO reikalavimų, rodo, kad jis nevykdo UNCLOS 94 straipsnyje nustatytų vėliavos valstybės pareigų (taip pat žr. 1958 m. Ženevos atvirosios jūros konvencijos 5 straipsnį). Be to, Taivanas nesilaikė FAO neprivalomųjų vėliavos valstybės veiksmų gairių 31–33, 35 ir 38 punktuose ir IPOA IUU 24 punkte išdėstytų rekomendacijų.
- (100) Atsižvelgiant į šiam sprendimo skirsnyje išdėstytą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis bei šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 ir 6 dalis galima konstatuoti, kad Taivanas nevykdė pagal tarptautinę teisę jam tenkančių pareigų, susijusių su tarptautinėmis taisyklėmis, kitais teisės aktais ir išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonėmis.

3.4. Konkretūs besivystančių šalių apribojimai (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 7 dalis)

- (101) Derėtų priminti, kad, atsižvelgiant į Taivano politinį statusą, jis nėra Jungtinių Tautų narys. Pagal UNHDI statistinius duomenis, kuriuos Taivanas surinko pasitelkdamas JT metodiką, jis laikomas pažengusios žmogaus socialinės raidos šalimi (21-a vieta iš 188 šalių)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 13 d. raštas, kuriame išreikštas susirūpinimas.

⁽²⁾ WCPFC Mokslinio komiteto 10-os eilinės sesijos santrauka, p. 82.

⁽³⁾ Narių ir bendradarbiaujančiųjų šalių, kurios nėra narės, reikalavimų laikymosi vertinimas, Konvencijos taikymo ir technikos komiteto 2-as posėdis, Oklandas, Naujoji Zelandija, 2015 m. sausio 30–31 d.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Pažymėtina, kad 2010 m. sausio 28 d. Komisija gavo NNN žvejybos reglamento 20 straipsnyje nurodytą vėliavos valstybės Taivano pranešimą. Kaip reikalaujama NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 1 dalyje, Taivas patvirtino, kad taiko nacionalines priemones dėl įstatymų ir kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jo žvejybos laivai, įgyvendinimo, kontrolės ir vykdymo užtikrinimo.
- (103) Atsižvelgiant į pirmiau nurodytą Taivano užimamą vietą pagal UNHDI ir į 2012–2015 m. surengtų vizitų rezultatus, nėra įrodymų, patvirtinančių, kad Taivas jam pagal tarptautinę teisę tenkančių pareigų nevykdė dėl nepakankamo išsivystymo lygio. Taip pat nėra akivaizdžių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima žvejybos veiklos stebėsenos, kontrolės ir priežiūros trūkumus sieti su nepakankamais gebėjimais ir infrastruktūra. Taivas nė karto nepateikė argumentų, kad išsivystymo lygio nulemti sunkumai daro poveikį jo gebėjimui užtikrinti veiksmingą SKP sistemą ir neprašė Sąjungos paramos.
- (104) Atsižvelgiant į šiame skirsnyje išdėstytą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis bei šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 7 dalį galima konstatuoti, kad Taivano išsivystymo būklei ir apskritai jo su žuvininkystės valdymu susijusiai veiklai šalies išsivystymo lygis nekenkia.

4. IŠVADA DĖL GALIMO PRIPAŽINIMO NEBENDRADARBIAUJANČIA TREČIAJA ŠALIMI

- (105) Atsižvelgiant į pirmiau padarytas išvadas, kad Taivas nevykdo pagal tarptautinę teisę jam tenkančių vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigų ir nesiima priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, vadovaujantis NNN žvejybos reglamento 32 straipsniu, Taivanui turėtų būti pranešta apie tai, kad Komisija jį gali pripažinti trečiaja šalimi, nebendradarbiaujančia kovojant su NNN žvejyba.
- (106) Remdamasi NNN žvejybos reglamento 32 straipsnio 1 dalimi, Komisija turėtų informuoti Taivaną apie tai, kad jis gali būti pripažintas nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi. Komisija Taivano atžvilgiu taip pat turėtų imtis visų NNN žvejybos reglamento 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Gero administravimo tikslais turėtų būti nustatytas laikotarpis, per kurį minėtoji šalis galėtų raštu atsakyti į tokių pranešimą ir ištaisyti padėtį.
- (107) Be to, pranešimas Taivanui apie tai, kad jis gali būti pripažintas nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi, nekliudo Komisijai ar Tarybai imtis bet kokių tolesnių veiksmų ir savaime nereiškia išipareigojimo imtis tokių veiksmų siekiant nustatyti ir sudaryti nebendradarbiaujančių šalių sąrašą,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Taivanui pranešama, kad Komisija jį gali pripažinti trečiaja šalimi, nebendradarbiaujančia kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba.

Priimta Briuselyje 2015 m. spalio 1 d.

Komisijos vardu

Karmenu VELLA

Komisijos narys